

Publicerad 2018-04-04 05:18 av Sefarge
Den stora självförnekelsen och kålsuperiet.

Dagen har sin egen
navelsträng

Där den fått näring
innan den blev till

Och vi har vår oskuld
att bevara när någon
Trampat oss på tårna

Och vi skriver högt i
Cyberrymden, tar till
alla tjuvknep för att

Få respons och pöbels
Bifall med spott och spe

Till den som tillfälligt
Råkat misshaga oss

Ty sådan är den osynliga
lagen i samhället och på
Poetklubben för den som

Manipulerar mest med
Orden manipulerar bäst
på jorden med flest följare

Och självaste Dikten den
kan dra åt helskotta

När ord manipulörskorna
Och ord manipulatorerna
Är i farten!

Leve Dikten med vajande
Fanor utanför allt

Förenande innanför
Människans hjärtan

Och den fastbunda
byrackan ylar

Kan du någonsin förlåta
Dig själv för att du band
Fast den till ensamhet o svält

För att den råkat trampa
ojust på just din känsliga tå

Och bara bryr dig och skriver
Om alla elaka troll som råkat
Drabba ditt eget oskyldiga Liv

När byrackan i själva verket är
en bit av vår egen oskyddade
själ. ..Dikten

Mitt i den förlåtande Vårlunden av
blommande Ramslök och blåsippor. ..

* Orden 'Dikten' kan bytas ut
mot ordet 'Musiken' när denna
Skrivelse även är tillägnad
"Lill-Babs" Barbro Svensson
@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten